

LBRIS

We know
books

PETRUS HORGHIDAN

GARDIENII TĂCUȚI AI LONDREI

Misterul dacilor de pe Somerset House
și legătura lor de sânge cu
Coroana Britanică.

ADJUD
2026

GARDIENII TĂCUȚI AI LONDREI

Misterul dacilor de pe Somerset House și legătura lor de sânge
cu Coroana Britanică

© 2026 Petrus Horghidan
Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestui volum nu poate fi reprodusă, scanată sau distribuită prin orice formă, tipărită sau electronică, fără permisiunea scrisă a autorului. Excepție fac citatele scurte în cadrul recenziilor sau articolelor critice, cu menționarea obligatorie a sursei.

Credite Foto:

Fotografiile documentare realizate la clădirea Somerset House (2021-2022) aparțin autorului. Imaginile istorice de arhivă fac parte din domeniul public sau sunt utilizate conform licențelor de cercetare specifice.

Design Copertă: Petrus Horghidan
Corectură și Redactare: Petrus Horghidan

Prima Ediție: 2026
Publicat în regim de auto-publicare.
Tipărit în Regatul Unit / Uniunea Europeană

ISBN: 978-973-0-44058-4

CUPRINS

INTRODUCERE: Ferestrele Timpului.	5
CAPITOLUL I: Aristocrații de Piatră. Enigma de la Somerset House	8
CAPITOLUL II: Aripi de Lup și Rădăcini de Soare	49
CAPITOLUL III: Banna – Străjerii de la Capătul Lumii	67
CAPITOLUL IV: Alfabetul Tăcerii. Hieroglifele de pe Ie și Soarele de la Banna	102
CAPITOLUL V: Draconul la Camelot. Moștenirea Dacică a Cavaleriei Britanice	140
CAPITOLUL VI: Pilleus – Coroana Omului Liber	151
CAPITOLUL VII: Pașii Nemuritorilor. De la Căluș la Morris Dance	164
CAPITOLUL VIII: Toponimia Pelasgă. Alfabetul Apelor – De la Dunăre la Tamisa	173
CAPITOLUL IX: Zamolxis și Hristos	180
CAPITOLUL X: Zamolxis Primus Getarum Legislator	188
CAPITOLUL XI: Sângele Dragonului. De la Zamolxis la Charles al III-lea	198
CAPITOLUL XII: Fenomenul Lingvistic Românesc. Unitate în Fragmentare	213
EPILOG: De pe Schelă în Istorie	239

ARISTOCRATIC DE PIATRĂ. ENIGMA DE LA SOMERSET HOUSE

Singurul Popor „Adoptat” de Învingători

Cei patru daci care veghează de pe fațada Somerset House nu sunt simple elemente decorative. Arhitectul **Sir William Chambers**, un inițiat al simbolismului clasic, i-a așezat acolo în secolul al XVIII-lea, în perioada de glorie a Imperiului Britanic. Ei reprezintă „nobilul barbar”, omul liber care a înfruntat Roma. Prezența lor deasupra sediului Marinei Regale și al Administrației sugerează că fundamentele ordinii britanice se sprijină pe valorile dacice: demnitate, rezistență și o legătură indisolubilă cu pământul.

Istoria este, de obicei, scrisă de învingători pentru a-i umili pe cei învinși. Grecii i-au sculptat pe perși ca pe niște efeminați, egiptenii pe hitiți ca pe niște barbari haotici. Totuși, în cazul dacilor, asistăm la un fenomen unic în istoria mondială.

De la zidurile Marelui Zid Chinezesc până la templele incae, popoarele și-au scris propria istorie în piatră. Dacii sunt singurii cărora dușmanii le-au ridicat monumente de o noblete uluitoare. De ce Roma, la apogeul puterii sale, a ales să umple Forumul lui Traian cu peste 100 de statui de daci sculptate cu un respect cvasireligios? Și de ce, 1700 de ani mai târziu, arhitecții Imperiului Britanic au ales exact aceleași figuri pentru a păzi Somerset House?

Geometria Sacră a Cifrei 4: Pilonii Lumii

Atât pe Arcul lui Constantin din Roma, cât și pe fațada Somerset House din Londra, regăsim grupurile de 4 daci.

Această cifră nu este întâmplătoare.

Cele patru zări: Dacii sunt prezentați ca piloni care susțin bolta cerească, stăpâni ai celor patru puncte cardinale.

Ciclurile solare: 4 reprezintă solstițiile și echinocțiile – crucea solară pe care dacii o adorau.

Analogia cu Zvastica (Roata Solară): Zvastica dacică, găsită pe ceramica de la Susani sau pe bijuteriile regale, nu este altceva decât cifra 4 în mișcare. Este simbolul regenerării eterne.

Arhitecții de la Somerset House au înțeles că dacul nu simbolizează un popor cucerit, ci un principiu universal al ordinii și stabilității.

Simbolistica Cifrei 4 și Crucea Solară

Atât pe Arcul lui Constantin, cât și pe Somerset House, dacii apar în grupuri de patru. Aceasta nu este o coincidență decorativă, ci o analogie academică cu **Cvartetul Cosmic**.

Pilonii Lumii: În arhitectura neoclasică, cele patru figuri dacice reprezintă cele patru puncte cardinale. Dacii sunt așezați la nivelul aticului pentru a sugera că ei sunt cei care „țin” ordinea lumii.

Zvastica și Ritmul Vieții: Cifra 4 este baza grafică a zvasticii dacice – simbolul solar prin excelență găsit pe ceramica de la Susani sau pe brățările spiralate. Analogia este clară: dacul este gardianul ciclurilor vieții, cel care veghează asupra succesiunii anotimpurilor și a imperiilor. Pe Somerset House,

prezența lor în număr de patru transformă clădirea într-un Templu al Timpului Neîntrerupt.

Analogia Cifrei 4: Pilonii Existenței

Numărul celor patru daci rezonează cu structurile fundamentale ale lumii, sugerând că spiritul dac este parte integrantă din ordinea cosmică:

Element	Correspondență cu Dacii	Semnificație
Punctele Cardinale	Nord, Sud, Est, Vest	Dacii ca protectori ai granițelor lumii cunoscute.
Cele 4 Anotimpuri	Primăvară, Vară, Toamnă, Iarnă	Reziliența poporului prin ciclurile timpului și ale istoriei.
Elementele Primordiale	Foc, Aer, Apă, Pământ	Forța brută a pământului combinată cu spiritul liber al aerului.
Familia Nucleu	Tată, Mamă, Fiu, Fiică	Stabilitatea și continuitatea neamului prin unitate.

Conexiunea Roma-Londra: Oglindirea Statuilor

Vom analiza detaliile anatomice și vestimentare care fac puntea între Arcul lui Constantin din Roma și Somerset House din Londra:

Privirea (Contemplatio): Dacii nu privesc în jos, spre trecători, ci spre orizont. Este privirea celui care aparține eternității. Măinile și Fascia: În Roma, dacii stau cu mâinile împreunate, într-o tăcere demnă. La Londra, ei strâng **fascia și balanța**. Este o evoluție simbolică: de la prizonierul filozof la judecătorul istoriei.

Vestimentația: Mantia (sagum) și căciula dacică (pilleus) sunt tratate cu o minuțiozitate care sugerează un rang înalt. Ei nu sunt soldați de rând, sunt **Tarabostes** – casta inițiaților. Roma a reprezentat numeroase popoare sub titulatura generică de "barbari" sau provincii captive. Printre cele mai frecvente figuri regăsite în arta statuară romană (reliefuri, arcuri de triumf sau statui antropomorfe) se numără:

Germanii: Reprezentați adesea ca luptători feroce, dar dezorganizați.

Galii: Cunoscuți prin capodopere precum "Galul murind", unde sunt portretizați cu o doză de tragism.

Parții (Persanii): Înfățișați cu haine exotice, pantaloni bufanți și căciuli frigiene, adesea în poziții de supunere.

Egiptenii: Reprezentați prin simboluri sau figuri idealizate, după cucerirea de către Augustus.

Evreii apar ca prizonieri, legați și învinși, iar obiectele templului sunt purtate ca trofee.

Dintre toate aceste grupuri, **dacii** sunt singurii care au beneficiat de un program iconografic atât de vast și de respectuos. În timpul lui Traian, Forumul său a fost decorat cu peste 100 de statui de daci de dimensiuni colosale, sculptate din marmură prețioasă (pavonazzetto, porfir, marmură albă).

Porphyry (Piatră roșie): La Roma există statui de daci realizate din porfir roșu (o piatră extrem de rară și scumpă, rezervată doar împăraților sau zeilor). Este un paradox total: de ce ai folosi cel mai prețios material din imperiu pentru a reprezenta un inamic?

Comati

Pileati

Înălțimea și Poziția: Multe dintre cele peste 100 de statui de daci din Forumul lui Traian aveau peste 3 metri înălțime. Ei nu sunt reprezentați în lanțuri sau umiliți, ci într-o postură de „**integritas**” (demnitate).

Diferența majoră față de alte popoare constă în atitudine:

Absența umilinței: În timp ce alte popoare sunt adesea reprezentate căzute, înlănțuite sau implorând mila, dacii sunt sculptați într-o poziție de "contemplatio". Ei stau în picioare, cu mâinile împreunate, cu o privire demnă și introspectivă.

Individualizarea: Sculptorii romani au acordat o atenție neobișnuită trăsăturilor faciale ale dacilor, sugerând un respect profund pentru un adversar care a fost la un pas de a învinge Imperiul.

De ce este dacul "Singurul Popor" cu acest statut?

Dacă ne raportăm la afirmația noastră despre Somerset House și marile imperii, analogia academică este corectă: **Dacii reprezintă singura excepție istorică unde imaginea înfrântului este ridicată la rang de simbol al virtuții de către învingător.**

Roma (Secolul II): Îi sculptează ca pe niște nobili războinici pentru a sublinia amploarea victoriei lui Traian. Dacă inamicul este mare, victoria este pe măsură. Britania (Secolul XVIII): Arhitectul William Chambers nu a ales germani sau gali pentru Somerset House, ci a ales Dacii de la Roma. Britanicii au văzut în aceste statui nu "prizonieri", ci simboluri ale integrității, asprimii și înțelepciunii vechi.

Analogia cu marile imperii ale lumii

În timp ce alte popoare mari și-au lăsat propria istorie (Chinezii prin armata de teracotă, Egiptenii prin coloșii de la Luxor), dacii au acest destin fascinant: istoria lor vizuală a fost conservată și glorificată de dușmanii lor. Faptul că Roma le-a dedicat cel mai mare forum și cele mai multe statui antropomorfe (comparativ cu oricare alt popor "barbar"), iar mai târziu Imperiul Britanic i-a așezat ca străjeri deasupra instituțiilor sale vitale, confirmă că dacii au încetat de mult să fie un simplu popor antic, devenind un arhetip al demnității umane.

Balanța Justiției: Dacii ca Garanti ai Dreptății

Un popor care te întâmpină cu pâine și sare, un popor care l-a iertat pe Lisimah (vezi

povestea lui Dromihete) și care a primit pe oricine respecta **regulile casei** este cel mai îndreptățit să țină Balanța pe Somerset House. Arhitectul William Chambers (sau sculptorii epocii) au văzut în daci un model de "**noble savage**" dar la un nivel mult mai înalt: înțeleptul neînfricat.

Alchimia Materialului: Piatra de Portland vs. Marmura de Carrara

În inima Londrei, dacii nu sunt sculptați în marmura albă și translucidă de Carrara, materialul preferat de Roma pentru zeii săi, ci în Piatra de Portland. Această alegere, aparent tehnică, este de fapt o mutare filosofică și artistică de o profunzime rară.

Finețea lânii dacice în calcar britanic: Piatra de Portland este un calcar oolitic, „născut” din sedimentele mărilor jurasice ale

Angliei. Deși este mai aspră decât marmura, ea are o densitate care permite o detaliere uluitoare. Sculptorii britanici au reușit să redea textura sagum-ului (mantia dacică) și a

cămășilor lungi cu o rugozitate care imită perfect lâna brută, țesută la războaiele din Carpați. În timp ce marmura ar fi făcut vestimentația să pară de mătase, Piatra de Portland îi conferă greutate istorică și o prezență pământescă, tactilă.

Chipurile ca stânci vii: Piatra de Portland are proprietatea de a se „auto-curăța” prin expunerea la ploaie, devenind albă pe suprafețele expuse și neagră în adâncituri. Acest contrast dramatic accentuează asprimea chipurilor dacice, evidențiind pomeții înalți și bărbile stufoase. Chipurile lor par sculptate direct din munte, nu modelate în atelier. Fantomele glorioase „albe ca osul”: Această piatră are o nuanță alb-cenușie, rece, care, sub cerul adesea plumburiu al Londrei, le conferă statuiilor un aspect spectral. Dacii de pe Somerset House apar ca niște fantome glorioase, martori tăcuți ai antichității care s-au materializat din ceața Tamisei pentru a veghea prezentul. Ei sunt „albi ca osul” o culoare care sugerează nu moartea, ci permanența structurii, esența care rămâne după ce imperiile de carne dispar.

De la Forumul lui Traian la Somerset House:

Istoria artei universale nu mai cunoaște un alt exemplu în care un popor cucerit să fie reprezentat cu o asemenea distincție de către imperiile care l-au subjugat sau care i-au moștenit simbolic teritoriul. În timp ce alte națiuni captive sunt înfățișate în poziții umile (submissio), dacul este sculptat constant într-o postură de contemplație demnă.

Morfologia Nobilului Tarabostes: Somerset vs. Roma

Dacă analizăm fotografiile detaliate ale statuilor de pe Somerset House, observăm o fidelitate aproape chirurgicală față de prototipurile de pe Arcul lui Constantin și din Forumul lui Traian. Vestimentația ca Însemn al Rangului: Dacii de pe Somerset House poartă sagum-ul (mantia grea) prinsă cu o fibulă pe umăr, cămașa lungă despicată lateral și pilleus-ul (căciula dacică).

Această ținută nu este a unui soldat de rând, ci a unui tarabostes. În arta romană, acest tratament vestimentar era rezervat "barbarilor filozofi". Faptul că arhitectul William Chambers a ales să relice acest tipar la Londra, în 1776, sugerează că Imperiul Britanic a văzut în dac nu un învins, ci un pilon al stabilității morale.

Fizionomia și Privirea: Privirea dacilor din fotografii nu caută solul. Ochii sunt fixați spre orizont, o trăsătură preluată direct de pe Columna lui Traian. Este „privirea dacică” o absență a fricii care l-a făcut pe împăratul Iulian Apostatul să noteze că dacii se cred nemuritori.

Fascia și Balanța: De la Prizonier la Judecător

Cea mai fascinantă evoluție între dacii de la Roma și cei de la Londra apare în obiectele pe care aceștia le strâng în mâini. La **Roma (Arcul lui Constantin)**: Dacii au mâinile împreunate în față. Este o poziție de meditație filozofică, dar și de reținere forțată.

La Londra (Somerset House): Dacul strânge Fascia - (mănunchiul de nuiete cu securea) și susține Balanța.

Analogie: Fascia este un simbol pre-roman, despre care mulți cercetători afirmă că are rădăcini în unitatea triburilor pelasgo-

dace. Faptul că un dac ține fascia pe o clădire guvernamentală britanică este recunoașterea faptului că forța vine din unitate (legea dacică abunătății și ordinii).

Balanța: Aceasta confirmă parabola lui Dromihete. Dacul este singurul personaj istoric care poate ține balanța justiției deoarece a demonstrat „dreptatea” (cei mai dreپți dintre traci, conform lui Herodot) chiar și față de dușmanii capturați.

Draconul și Draconarii: O Istorie în Mișcare

În fotografia apar detalii ale decorurilor sculptate ce flanchează aceste figuri. Nu putem ignora **Draconul dacic**.

Transmisia militară: Istoria academică recunoaște că, după războaiele dacice, Roma a creat unități de Draconari. Stindardul cu cap de lup a devenit simbolul cavaleriei imperiale.

Analogia cu Somerset House: Prezența acestor motive în inima Londrei confirmă că dacii de la Banna nu au fost doar simpli soldați, ci au lăsat o moștenire iconografică. Draconul care șuieră în vânt este simbolul spiritului care nu poate fi capturat – o metaforă pentru dacul de pe fațadă, care deși este sculptat în piatră, pare gata să prindă viață.

Concluzie: Unicitatea Absolută a Poporului Dac

În timp ce egiptenii, evreii, perșii sau galii apar în istoria artei ca figuri exotice sau învinse, dacul rămâne Arhetipul Nobilității. Este singurul popor cărui două mari imperii – cel Roman (la vârful gloriei) și cel Britanic (în plină ascensiune iluministă) i-au dedicat poziții centrale pe unele dintre **monumentele lor cele mai importante**.